

Изящество и талант на годишния концерт на ТФ „Данс“

Това се случи на 19 май 2011 г. в голямата зала на нашето 141 – годишно читалище „П. Хилендарски“ Балчик, където се състоя годишният концерт на балетна формация „Данс“ със 70 изпълнители и хореограф на много нежната, чувствителна и слънчева Евгения Кирилова, а техни гости, дошли да ги поздравят бяха 30 деца от ОДК гр. Варна с хореографка – темпераментната и всеотдайна Бистра Бъчварова. Двете ръководителки ни изненадаха със своята ориги-

нална сценография.

В последвалите изпълнения Кирилова и Бъчварова са отхвърлили случайността, като ненужна вещ и са застанали твърдо зад своята същост, зад своето виждане за хармония във всичките и форми и са превърнали танца в сполучливо съчетание на хореография, музика, пантомима и драматургически замисъл. Отстрани видях любовта на всички изпълнители, усетих радостта, скрита в движенията им под знамена на един обоснован мотив,

на един миг, който ги прави щастливи.

Всичко започна с „Кокетки“, в който танц 11 момиченца в огнено-червени костюми, заедно с две каки и малък „джобен“ кавалер ни въведеха в парада на вдъхновението. Спектакълът продължи с „Кукли“, „Вълшебство“ и „Лека нощ“. Танците ни върнаха в нашето детство и възкресиха спомените за него. Във „Веселите ваксдажийчета“ хореографката Жени, дъщеря на моя незабравим колега по перо Атанас

Василев, е успяла най-прецизно и пластично да предаде представата за една отдавна отминала професия и действителност.

Когато трябва да спомена за „Танца на огъня“ и „Изгубени“ съм длъжен да замълча, прехласнат от майсторството на момичетата, които са неподправено емоционални и вълшебно синхронни.

После дойде моментът за гостите. Те започнаха с „Танца на феите“, където 13 деца, облечени с весели като слънцето костюми, с различните

цветове на небесната дъга, впечатлиха публиката. В „Патета“, в „Пеперуди“ децата бяха подвастни на емоцията и невероятното старание да се представят добре. Техните изпълнения обраха възторжените овации на препълнената зала. Три от гостенките, подобно на трите богини на красотата – Аглая, Ефросина и Талия, изпълниха откъси от балета „Пепеляшка“, „Доктор Ох Боли“ и „Испански танц“. Хореографката Б. Бъчварова сподели, че децата участват в спекта-

кли заедно с големите във Варненския театър.

Последваха танците на Жени – „Това сме ние“, „Щастливите деца“, „Пипи“, „Африка“ и др. Цели 22 танца бяха аплодирани под едно небе на детски пьстроцветни балони, осветени от служителите на читалището Л. Цветков и М. Барбов. Залата затанцува под звуците на „Хъш – хъш“. На сцената излязоха децата с двете ръководителки. За своя труд бяха възнаградени с много цветя и бурни аплодисменти.

Въпреки някои прогнози

На 13, 14, 15 май 2011 г. за ужас на песимистите и радост за оптимистите се проведеха полети на летище Балчик. Първите 2 дни с основна цел – придобиване на навигационни данни за полети над море, които да се усвоят от младите летци, пилотиращи МИГ – 22.

Отдавна не бях ходил до командно – диспечерския пункт, а там, както някога, имаше стартово оживление – самолетите излитаха, кацяха, рулираха, зарядка с необходимото, предполетен преглед и отново във въздуха. Почувствах се пак като техник на самолет, който нетърпеливо гледа часовника и очаква своя самолет да кацне успешно. Интензивен летателен ден, отлична организация /Иначе не може и да бъде/, съгласно курс бойна подготовка /КБП/, наставлението на инженеро-авиационната служба /НИАС/, като стриктно се изпълнява „с кръв написано“ наставление за провеждане на полетите /НПП/.

Какво по – прекрасно, какво по – хубаво! А младите летци, като времето наоколо хубави, за кратки мигове в беседката присядаха за отход, споделяха и весело се смееха сред безобидни шеги и остроумни закачки, а въздухът извайваше порива в сърцата им. За миг видях планшети-

те им – красиво изписани с щурманските си разчети – мълнии. В кратък разговор с полк. Валентин Г. Милев – първокласен летец – пилот, сподели с мен: „Геця, кажи на останалите, че Авиация-

та е жива!“ Тази констатация трябва да стане достояние не само на хората, обичащи авиацията!

Озовах се при колегите си от Обективния контрол. Първо, завидях на тяхната младост, после се възхитих на техния професионализъм при снемане информация от „черната кутия“, но вече със системата „Тестер“, записваща близо 100 аналогови команди и над 50 „разови“ команди.

От многото имена на момчетата, с които се запознах, още спомена само едно, това на пилота Стефан Петков, съименик на нашия лъчезарен пилот – легенда подполков-

ник Петков /Съюпата/. Разказах им за неговите невероятни случки. Заобиколиха ме и останалите момчета, аз продължих в същия дух за „нестандартните положения“, в които е изпадал въз-

душният ас полк. Иван Апостолов и отново стана, както някога – изблещна чист, изворен мъжки смях.

Едно от момчетата ме запита не се ли вдига много шум. Отговорих му, както съветският генерал след войната: „По – добре шум от нашите, отколкото от чуждите“ и че ако иска да узнае нещо повече да се сдобие с книгата на полк. Ив. Апостолов „На границата на възможното“.

В промеждутъка излетя витлов самолет „Цирус СС 22“ с шефа на „Албена“ с индекс LZ – ТВМ, което показва, че нашето летище както някога възвръща своите многофункционал-

ни възможности. В района на стария „ТЕЧ“ бдеше вертолет „Кугър“, предназначен за аварийно – спасителни работи, оборудван с необходимия инвентар. А, бе, „френска работа“ – до него нямаше онова огромно 20-тонно „АПА“ за запуск, а спомагателен агрегат с размерите на ношно шкафче.

Тук трябва да успокоя моя бивш началник – сърцапия Иван Стайков Мандов, който в „Носталгия за Балчик“ възкликва:

„... Животът завъртя колелото, остана спомен един.

Закрито летище – с трева обрасъл бетон.

Не може спокойно за това да се пише

без болка, без мъка, без стон.

Командире, мой, соколе, мой, докладвам ти:

Балчишкото летище е живо, възкръсна,

като птицата феникс сред пламъците

на политическото безхабери, проявено от някого.”

Това се случи този месец на моето, на твоето, на нашето летище, което тази година навърши 70 аошли да калят крилетата си в полет – много здраве и късмет, а броят на излитанията да е равен на броя на кацанията!

Страницата подготви - Георги ЙОВЧЕВ

Концесия на Балчишкото летище ?

Ще се търси бърз начин за концесиониране на бившето военно летище в Балчик, за да може да се ползва от бизнеса, туристите и гостите по Северното Черноморие. Това заяви премиерът Бойко Борисов по време на откриването на голф игрището „Тракийски скали“ в община Каварна.

Борисов се изненадал, че досе-

дането на четирилетовия скоростен път Варна-Шабла-Констанца гостите на региона ще бъдат доволни, а правителството ще си е свършило работата.

България и нашето Черноморие в момента вече не отстъпват на Адриатика с такива инвестиции и курортни селища, като „Тракийски скали“, каза

Бойко Борисов пререза лентата на откриването на "Тракийски скали", заедно с Гари Плейър. Дарик Радио

га летището не е било развивано. „Разбрах, че не е дадено или не е направено и не се ползва от туризма, понеже някой не давал. Ще видим кой е този някой“, каза премиерът. Той заяви, че още в понеделник ще разпорежи на министрите Ивайло Московски и Аню Ангелов да се занимават с въпроса. Премиерът подчерта, че с магистрала „Хемус“, която ще бъде направена през следващия програмен период на ЕС, и с изграж-

още премиерът. Той подчерта, че без инвестиции в инфраструктурата, региони, като Североизточния, не могат да се оживят. В голф игрището „Тракийски скали“ до момента са вложени 160 млн. лева български капитали, разкрити са 300 работни места. Дизайнерът на терена – бившият световен шампион по голф Гари Плейър, го определи като „най-доброто голф игрище в света“.

